

ஐந்தெழுத்துள்ள சொற்கள் எழுதுக! ஐந்தெழுத்துள்ள சொற்கள் எழுதுக!

சிறுவயது முதலே எனது தந்தை; முஸ்லிம்கள் எல்லோருமே மோசமானவர்கள் எனும் நச்சுக்கருத்தை என மனதில் புகுத்தியிருந்தார்.

"முஸ்லிம்கள் நம்பிக்கைக்குப் பாத் திரமானவர்களல்ல. பல முஸ்லிம் வாலிபர்கள், சீக்கிய பெண்களை ஏமாற்றி திருமணம் முடித்து, பாகிஸ்தானுக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கு அவர்களை மற்றவர்களுக்கு விற்றுவிடுகின்றனர்" என்பார்.

ஆனால் நான் எப்போதும் வித்தியாசமாக நினைத்தேன். அவரவர், தத்தமது மதம்தான் உண்மையானது உயர்வானது என்று விவாதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் நான் மதத்தின் அடிப்படையில் என் நண்பர்களை ஒருபோதும் தள்ளித் தடுக்கவில்லை. இறுதியாக நான் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் போது என்னுடைய மிகச்சிறந்த நண்பர் கிடதைத் தார். அவர் ஒரு முஸ்லிம் மாணவி. இதற்குமுன் அவரை நான் பார்த்ததில்லை. நல்ல முஸ்லிமாக இருந்தார். ஹிஜாப் அணிந்தவராகவே இருந்தார்.

என்னுள் யோசிக்க ஆரம்பித்தேன், எல்லா முஸ்லிம்களும் மோசமானவர்களாக இருக்கும் போது இவர் மட்டும் எப்படி நல்லவராக இருக்கிறார்?. நாங்கள் இருவரும் வெவ்வேறான மதத்தவராக இருந்தாலும் மிகச்சிறந்த சினகீதிகளாகவே இருந்தோம்.

விதவிதமாக நாகரீக ஆட்களை உடதுத்தக்கடியிள்தான் நான்! சிலநேரம் கூடிகாரியாகக்

கப்ட இருந்திருக்கிறனே! ஆனால் என் சினகேதியான அவள் என்னை சந்திக்க வரும் போதெல்லாம் நான் இப்படியெல்லாம் இருக்க மாட்டேன்.

நான் ஒரு முஸ்லீம் வாலியருக்கு நெருங்கிய நண்பியாக ஆனேன். இறுதியாக நாங்கள் "டேட்டிங்" கப்ட தொடங்கினோம். இதுதான் விரமாக இருந்தது. ஆனால் எப்படியும் அவரை விட்டுவிட்டு ஒரு சீக்கிய வாலியரைத் தான் நான் மணம் முடிக்க முடியும் என்று எனக்குத் தெரிந்தே இருந்தது.

அவர் இஸ்லாத்தின் மபில மந்திரமான கலிமாவை எனக்கு கற்றுக்கொடுத்தார். இஸ்லாத்தைத் தீவிரமாக பின்பற்றக்கப்டிய முஸ்லிமாக அவர் இருக்கவில்லை. எனவே அதைத் தவிர வேறு எதையும் அவர் எனக்கு கற்றுக்கொடுக்கவில்லை.

நான் வசிக்கும்பகுதில் ஒரு மஸ்ஜித் இருந்தது. அதை நான் கடந்து செல்லும் போதெல்லாம் ஒரு வித்தியாசத்தை என்னுள் உணர முடிந்தது. கலிமா என்னுள் புகுந்துகொண்டது என்றதான் சொல்வனே.

நாட்கள் நகர்ந்தன. எனது முஸ்லிம் சினகேதி திரும்பும் முடிதூக்கொண்டாள். பல பிரச்சனைகளை சந்தித்தாள். அதற்குப்பிறகு அவளது தொடர்பு கிடக்கவில்லை.

ஒருநாள் இரவு அந்த விசித்திர அனுபவம் என் வாழ்வில் நிகழ்ந்தது. அப்போது நான் பபிக்கும் பலகலைக் கழக குடியிருப்பில் தனியாக இருந்தனேன். தற்செயலாக என் கைகளை கவனித்தனேன். அல்லாஹ் என்பதைப்போன்ற எழுத்து என் நாளங்களில் (நரம்புகளில்) தெரிவதை கண்டனேன்.

என்னுடைய முஸ்லிம் பாய்ஃப்ரண்டிடம் அதை தெரிவித்தபோது ஆச்சரியத்துடன் அலறினார். ஆனால், அதற்குப்பிறகு இருவரும்மே அதை மறந்துவிட்டோம்.

இறுதியாக கல்லரிப்பபிப்பை முடித்துவிட்டு ஊர் திரும்பினேன். சந்தோஷம் இருந்த இடம் தெரியாமல் போனது. அதற்குக் காரணம் எனது முஸ்லிம் சினகேதியையும் முஸ்லிம் பாய்ஃப்ரண்டையும் காண இயலாதுதான் என்று சொல்லித் தெரிய வண்பியதில்லை.

மறுபடியும் என சினகேதிகுதியை 2006 ஆம் ஆண்டு சந்தித்தனே. அவளிடம் எனது ககைளகை காண்பித்தபோது அவளும் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டாள். ஆனால் அதபைப்பற்றி நூங்கள் மறேக்கொண்டு எதுவும் பசேசிக்கொள்ளவில்லை.

எனது பறெற்றோர்கள் என்னதை திருமணம் முடித்துக்கொள்ளும்படி தபொடர்ந்து வறப்புறுத்தி வந்தனர். எனக்ககோ திருமணம் சயெத்துக்கொள்வதில் விரும்பமே இல்லலை. காரணம் என எண்ணமலெல்லாம் என முஸ்லிம் நண்பரசைச் சூற்றியே வந்தது.

சந்தனோஷமாக இருப்பதற்கு எவ்வளவவோ முயன்றூ பார்த்தனே. முடியவில்லை. எனது பறெற்றோர்கள் என்னபைப்புரிந்து கொள்ளவே இல்லலை.

மன உளசைச்சலில் இருந்த நான் ஒருநாளள் என சினகேதிகுதியைச் சந்தித்து பசேசும்பபோது அவள், "நீ சாதாரணமாக இறவைனை நினைக்கும்பபோது "இறவை எனக்கு நரோன பாதயைகை காட்டு" என்று ஏன் ககேக்கப்டாது?" என்றாள்.

அன்று இரவு நான் "கஅபா"வகை கனவில் கண்டனே. அதன்பிறகு, நான் முஸ்லிமாக விரும்புகிறனே என்பது எனக்கு விளங்கிவிட்டது.

நான் மிகுந்த மனக்கழப்பத்தில் இருந்தனே. உற்சாகமாக இருந்த அதசேமயம் துன்பமாகவும் இருந்தது. ஏனெனில் எனக்குடும்பத்தாரகளை விட்டூப் பிரிய வணேட்டும் என்பததை நினைக்கும்பபோது வருத்தப்பட்டாமல் இருக்க முடியுமா?

அதசேமயம் மற்றொரூபுறம் சந்தனோஷம் கொப்பளித்தது. காரணம் இஸ்லாத்ததைத் தழுவிய பிறகு என முஸ்லிம் நண்பரசை மணம் முடித்துக்கொண்டு அவரோடு சரேந்து இஸ்லாத்ததைப்பற்றி கறக்கலாமே என்பதுதான்.

நூட்கள் நகர்ந்தன. எனக்கும் என பிரியமான நண்பரூக்கும் நட்பு தூண்டானது. இருந்தபோதிலும் நான் இஸ்லாத்ததைத் தழுவுவதில் மிகுந்த ஆவலோடு இருந்தனே. நாளாக நாளாக, இஸ்லாத்ததைப்பற்றி மனம்மலேும் தரெரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லையே என்று என்னயையே நான் நகொந்து கொண்டனே. அதசேமயம் எப்படித் தபொழுக

வணேட்டும் என்பததைத் திரிந்துகொள்வதில் மிகவும் ஆவலாக இருந்தனே.

இறுதியாக எனப் பற்றோர்களிடம் எதுவும் சொல்லாமல் வீட்டைவிட்டு வளியேறினேன். சில நாட்களுக்குப்பிறகு நான் வீட்டு திரும்பியதும் அவர்கள் என்னை மன்னித்து ஏற்றுக்கொண்டனர். இருந்தபோதிலும் என்னை சந்தகேக்கண்கொண்டு பார்க்க ஆரம்பித்தனர். காரணம் என்பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் உட்கைகள் அவர்களையே சந்தகேப்பட வைத்தன.

நான் இன்னும் ஹிஜாபை உடுத்த ஆரம்பிக்கவில்லை. காரணம் ஒவ்வொரு அடியையும் நிதானமாக எடுத்து வைக்கும்படி நான் அறிவுறுத்தப்பட்டனே. ஹிஜாபை அவசரப்பட்டு அணிந்துவிட்டுப் பற்றோர்களுக்குத் திரிந்துபோய் அதை உடனே கழட்டிப்போடுவதைவிட நிதானத்தகைக்கையாண்டு நிரந்தரமாக ஹிஜாபை அணிய வணேட்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தனே.

எவ்வளவு நாட்களுக்குத்தான் உண்மையை மீட்டிமறக்க முடியும்! நான் முஸ்லிமாகிவிட்டதைத் திரிந்துகொண்டதும் பற்றோர்கள் என்னுடன் பசேவதை நிறுத்திக்கொண்டனர். எனது ஈமான உறுதியாக இருந்தது. இன்ஷா அல்லாஹ், என்றனேும் ஒருநாள் அவர்கள் இஸ்லாத்ததை ஏற்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

தற்போது "ஹிஜாப்" மற்றும் "அபயா" அணிந்தவளாகவே நான் இருக்கிறேன். எனது மன மாற்றத்தைப் பற்றி இஸ்லாத்ததைத் தழுவிய ஆழத்ததைப் பற்றிய நூல் ஒன்றை எழுத நாடியுள்ளேன். எனது கரங்களில் தளிவான படம் (விஷயங்கள்) உள்ளது இன்ஷா அல்லாஹ் ஒருநாள் அதை உங்களுக்குக் காண்பிப்பேன். -சகோதரி, ஜனைப் (Zainab)

ஐஸ்ராயீலியர்கள் திரிந்துகொள்வதில் மிகவும் ஆவலாக இருந்தனே!

www.nidur.info

For Read in English : www.MuslimConverts.com